

PARLAMENT DE CATALUNYA

Compareixença davant la Ponència que ha d'elaborar l'informe sobre el

Projecte de llei de mesures urgents en matèria de contractació pública

COMPAREIXENÇA FEDERACIÓ DE MUNICIPIS DE CATALUNYA (FMC)

Sr. Juan Ignacio Soto Valle

Secretari General

Dijous, 22 de juny de 2017

Senyor President, senyores diputades i senyors diputats,

Vull agrair a la Ponència la invitació formulada a la nostra entitat per comparèixer i oferir en seu parlamentària la visió i la posició dels governs locals de Catalunya respecte d'aquest important projecte de Llei.

El Decret Llei tramitat per la via d'urgència té a la seva base en el compromís dels poders públics amb les 2014/23/UE i 2014/24/UE i aquestes en la Estratègia UE 2020. La Reforma contractual està basada en fomentar el creixement econòmic, en generar ocupació i en reduir la pobresa. Deixem al criteri d'aquesta Comissió la valoració sobre el grau de compliment d'aquests grans objectius i també sobre si la Estratègia UE 2020 ha posat a l'abast dels poders públics –especialment dels regionals i locals– els instruments adequats per que els governs locals puguin ajudar de forma efectiva a complir aquests objectius. En tot cas, el Preàmbul del Decret Llei es refereix a aquesta Estratègia i a les Directives i a l'absència de transposició per part del Govern Espanyol com a causa determinant de la urgència d'aquesta iniciativa normativa de la Generalitat.

Una altra causa explicitada en el text del Decret Llei com a justificant de la seva tramitació és la seguretat jurídica. No podem afirmar, però, que aquest Decret Llei, amb caràcter general, hagi contribuït a generar aquesta seguretat jurídica. Ans al contrari considerem que de seguretat jurídic no pot presumir massa. De fet, tant la Junta Consultiva de Contractació de l'Estat, mitjançant la Recomanació de data 15 de març de 2016, com la Junta Consultiva de

Contractació Administrativa de la Generalitat de Catalunya, en el seu Informe 1/2016, de 6 d'abril, com altres Junta Consultives de Contractació d'àmbit autonòmic (així, per exemple, la de la Comunitat Autònoma d'Aragó en el seu Informe 17/2015, de 3 de desembre) contemplen recomanacions o criteris per a aquesta aplicació directa. També els tribunals administratius de contractació pública varen elaborar i aprovar un document conjunt sobre aquesta qüestió l'1 de març de 2016.

Val a dir que entre aquests informes, recomanacions o documents elaborats sobre aquesta qüestió es poden detectar interpretacions no coincidents en alguns punts (Així per exemple, sobre la subsistència del contracte negociat per quantia segons les Juntes Consultives de Contractació estatal i catalana, o altres). En conseqüència, abans d'entrar en el text del Decret Llei és procedent referir-se a la competència del Parlament de Catalunya per aprovar una llei de contractació pública de caràcter sectorial amb una vocació evident de transposar les directives abans referides.

La competència de la Generalitat aquí prevalent per la transposició de les directives abans referides seria la relativa a la matèria de contractació pública. En aquesta matèria, l'article 159 de l'EAC estableix una competència exclusiva de la Generalitat en allò que fa referència als òrgans de contractació i sobre l'execució, modificació i extinció dels contractes, sempre que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució, i una competència compartida amb l'Estat en la resta d'aspectes d'aquesta matèria. Val a dir que el Tribunal Constitucional ha acceptat que les Comunitats Autònomes transposin

directives en matèria de contractació malgrat que la competència no sigui exclusiva sinó compartida.

En definitiva, el TC disposa que pertoca a l'Estat la transposició d'aquells aspectes de la directiva de contractació que fan referència a la garantia de la publicitat, igualtat, lliure concurrència i seguretat jurídica de l'administrat, mentre que d'altres aspectes que contemplin la directiva poden ser objecte de transposició per les Comunitats Autònomes, titulars d'aquesta competència compartida de la que abans ens fèiem ressò.

Un exemple dels riscos de feblesa d'aquesta norma en el moment en què es debat coincidint amb la tramitació de la transposició de les Directives al Congrés és l'acord de la Subcomissió de Seguiment Normatiu, Prevenció i Solució de Conflictes de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, la qual va adoptar un acord - que es va fer públic amb la Resolució EXI/596/2017, de 8 de març (DOG del 27 de març de 2017)- en el qual la part catalana es comprometia a adaptar el decret llei referit a la nova legislació estatal de contractes del sector públic tan bon punt aquesta entrés en vigor. Això afecta també a l'Avantprojecte que tramita el Govern sobre la contractació de serveis a les persones, el qual ha estat sotmès recentment a informació pública.

Cal destacar la iniciativa de regular de forma innovadora les fórmules no contractuals per a la prestació de determinats serveis socials, a través de la extensa Disposició Addicional Tercera del decret Llei, sobre la qual l'entitat té una posició favorable d'inici però que requereix de major concreció i

articulació – legal i posteriorment reglamentària -. La Jurisprudència del TJUE consolida aquesta possibilitat i influeix en la redacció de les Directives. Aquestes directives es refereixen a contractes de serveis personals però de forma diferenciada permetent als Estats que tinguin més autonomia regulatòria en situar-los fora dels límits de l'harmonització. Som favorables a la introducció, amb rigor, control i transparència, de mecanismes de discriminació positiva per a les entitats del tercer sector, que tenen emparament en el considerant 114 de la Directiva. Confiem que l'Estat respecti aquest emparament i reguli en la línia avançada per la Generalitat. Veurem.

Per contra, tenim una posició crítica a la limitació del procediment negociat sense publicitat per raó de la quantia de l'article 7 perquè provoca un salt de gegant entre el contracte menor i els procediments oberts. Un salt no justificat que ha generat, i genera, problemes de gestió; sobretot en els petits i mitjans municipis, que no pot tenir com a pretext una mesura pro transparència si aquesta no es justifica suficientment. Reiterem, doncs, la inseguretats jurídica que provoca, en aquest cas, criteris divergents en aquest aspecte també de les Junes Consultives de l'Estat i de Catalunya. Demanem dades fiables sobre si aquesta supressió del procediment negociat ha comportat o no una disminució dels percentatges de contractes menors, per avaluar l'encert de la mesura. Coincidim en la necessitat de continuar amb la iniciativa normativa tan bon punt es tramiti l'adaptació a les Directives per part del Congrés per evitar, precisament, els riscos d'inseguretats jurídica en aquesta matèria.

Moltes gràcies. Estic a la seva disposició.